

II.

Nocoj se priplazil na temno nebo
je mesec ves mrzel in trd.
Nocoj sem pripravil mizo za dva,
nocoj je moj dom odprt.

V bakreni posodi sem smolo prižgal,
da nama ne bode mraz,
da bode obema v ognju žarel
do poznegra jutra obraz.

Nikoli, deklè, te ni k meni biló,
a vendar bi rad bil s teboj,
saj morda ne slutiš in niti ne veš,
kako mi je težko nocoj.

Zdaj čakam. Čez plamen metulji lete
in mesec je mrzel in trd.
Ne bom te pričakal, ti dékle mojé.
Moj dom je zaman odprt.

Stanko Vuk | Pastirska

Pômlad se je prebudila
z obrvmí iz brinja,
mèglasti si plašč je svoj
na Prévalu izmila.

Iz zgodnjih mlečnih trav
si tke zelene láse,
na krhkem, marčnem nebu
močvirne zvezde pase.